

[Rager.]

lem Hr. Christmas Møller har sunget den under dette Udvalgsarbejde, men noget positivt Ændringsforslag blev ikke stillet. Lige til sidst oplyste det ærede Medlem Hr. Christmas Møller os om, at han tænkte paa, at man kunde bruge det Forslag, som det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Tvede i sin Tid havde stillet, men han genoptog det ikke, han fik det ikke trykt op, han viste ikke den alvorlige Villie, der maatte formodes at staa bagved.

Altsaa, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil vende sig med sin Bebrejdelse for Mangel paa Smidighed til sine egne nærmeste Meningsfæller — maa jeg maaske have Lov at sige, paa mange Omraader i hvert Fald —, saa vil jeg give ham Ret; dér manglede fuldstændig Smidighed, dér var det kun en Stivnethed. Medens man fra Venstres Udvalgsmedlemmers Side virkelig var smidig, idet man søgte at gaa imod enhver ny Tanke fra vor Side, saa stod de andre stadig med den samme Mur: Krisekasse, fælles Krisekasse!

Men det maa vel egentlig ogsaa være Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil bebrejde Mangel paa Smidighed. Nu er der jo en vis Grænse for, hvor længe man kan blive ved at forandre et Forslag, og jeg maa i denne Forbindelse erindre om, at det Lovforslag, her foreligger, er jo ikke et oprindeligt, hvad skal jeg sige, ikke den højtærede Socialministers principale Forslag til hele denne Sag. Lad os erindre, hvad der er sket her i Rigsdagen siden Efteraaret i Forfjor. Der blev i forrige Samling forelagt den samlede Lov om Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning; den blev forelagt af den højtærede Socialminister i Oktober Maaned 1929. I den var der et Afsnit, der omhandlede Krisekasser. Under Udvalgsarbejdet viste det sig, at man ikke vilde naa igennem med Gennemførelsen af hele Lovforslaget. Inden man var naaet saa langt, havde der været et Mellemspil, idet Socialministeren, der allerede ved Fremsættelsen i Oktober 1929 saa, at det hele Kompleks ikke vilde blive gennemført inden Jul, fandt det nødvendigt samtidig med Fremsættelsen af det store Kompleks at fremsætte et midlertidigt Forslag om Hjælp til dem, der vilde have Brug for Hjælp, fordi der ikke var udbygget Krisekasser. Dette Forslag blev kritiseret af Venstre, og det blev ikke vedtaget, det blev nemlig forkastet i Landstinget. Saa gled vi hen i Foraaret, og da man i Udvalget havde det Indtryk og maatte faa det Indtryk, at der virkelig

fra de Konservatives og Venstres Repræsentanters Side var noget i Retning af en ærlig Villie til at løse Krisekassespørgsmaalet, saa forelagde Socialministeren et Udsnit af Hovedloven og sagde: Vær saa god, her har I Spørgsmaalet om Krisekasser alene. Men det blev ogsaa afvist. Under Forhandlingerne i Udvalget om det store Forslag og her i Salen om det midlertidige Forslag i Fjor og om det Krisekasseforslag, som Socialministeren forelagde hen i Marts Maaned i Fjor, var der faldet en Række Udtalelser, der sagde: Det passer os ikke, og det passer os ikke, det er vi bange for, og det dér vil vi nødig, og paa Grundlag af alt dette møder Socialministeren i Aar, hvor Forholdene er saa langt værre paa Arbejdsmarkedet, med det nye Forslag her, bygget nøje op under Hensyntagen til de Herrers Kritik.

Er der ikke udvist Smidighed dér? Har det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen ikke fulgt de Forhandlinger her i Salen, som jeg nu har forsøgt at skitsere historisk? Er der ikke dér vist Smidighed? Havde Socialministeren ikke Lov til, den Gang han fremsatte dette Lovforslag for dette høje Ting, at henvise til, at der jo var gjort alt for at imødekomme de Herrer? Og saa i Udvalget nu? Ja, jeg har i Eftermiddags, indrømmer jeg, betegnet paa karikeret Maade, hvordan vi stod, men det er saamænd slet ikke for stærkt i Virkeligheden. Vi var jo villige til at bøje os praktisk talt paa alle Punkter, fordi vi følte vort Ansvar overfor dem, som det gaar ud over, hvis dette Lovforslag ikke maatte blive vedtaget. Nej, hvis man vil mene, at det er manglende Smidighed, der gør, at man ikke kan stemme for dette Lovforslag, saa er man ganske overordentligt langt udenfor de Grænser, som den sunde Fornuft ellers fastsætter. Der er slet ikke Tale om, at man kan bebrejde i hvert Fald Regeringspartierne, at de ikke har vist tilstrækkelig Smidighed i den Sag.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at ved dette Lovforslag var det kun Fordelingen af Udgifterne, vi drøftede. Det er nu ikke helt rigtigt. Jeg lægger selv i meget høj Grad Vægt paa Fordelingssiden ved dette Lovforslag, og det har jeg ogsaa vist baade ved første Behandling og ved min Tale i Eftermiddags. Men det er ikke alene dette, det drejer sig om, det har skam ogsaa noget at sige, hvorledes en Hjælp ydes, og jeg tror nok, at de allerfleste vil sætte mere Pris paa at faa en Hjælp efter dette Forslag, end de vil sætte paa at faa den af Fattiggassen. Det maa man jo netop erindre, at der er dels dette, hvorledes